Атомник України

№50 (941) 13 грудня 2018 року

Заснована 1 грудня 2000 року

ГАЗЕТА ПРОФЕСІЙНОЇ СПІЛКИ ПРАЦІВНИКІВ АТОМНОЇ ЕНЕРГЕТИКИ ТА ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

ГЛОБАЛЬНА ПРОФСПІЛКОВА СОЛІДАНІСТЬ І ПІДТРИМКА

Демонстрация социальной справедливости

Глобальная Федерация IndustriALL провела заседание Исполнительного Комитета в столице Мексики — Мехико. Председатель Атомпрофсоюза Украины Валерий Матов, представляющий 12 членских организаций Украины в Глобальном союзе (ГС), принял активное участие в работе Исполкома.

Члены Исполкома IndustriALL приехали поддержать мексиканские профсоюзы, и в особенности Профсоюз горняков и металлургов Los Mineros, председатель которого Наполеон Гомез был в экзиле 12 лет и руководил профсоюзом, находясь в Канаде, при поддержке ГС IndustriALL и канадских профсоюзов. Он недавно вернулся в Мексику и продолжил возглавлять профсоюз горняков, а также был избран членом Сената.

Долгих 15 лет власть преследовала демократические профсоюзы, убивала профсоюзных активистов и пыталась посадить в застенки лидера профсоюза Los Mineros.

После избрания в июле 2018 года нового президента Мексики Андреса Мануэля Лопеса Обрадора, инаугурация которого состоялась 1-го декабря, профсоюзы Мексики возлагают большие надежды на вновь избранную законодательную и исполнительную власть. Профсоюзы надеются, что реформа трудового законодательства будет проходить открыто и конструктивно. Члены профсоюза Los Mineros и других мексиканских профсоюзов были приглашены на заседание Исполкома.

На заседании были заслушаны доклады о деятельности Секретариата и членских организаций ГС IndustriALL. Участники Исполкома также обсудили и утвердили рекомендации Женского комитета, который заседал днем ранее. Рекомендации касаются расширения участия и представительства женщин в профсоюзах и достижения 40% доли женщин в представительских органах.

Участники Исполкома заслушали наработки рабочей группы по торговле и промышленной политике и утвердили план действий по достижению справедливой торговли и промышленной политики. Они также проанализировали состояние глобальных рамочных соглашений. На данный момент ГС IndustriALL заключил 49 таких соглашений и продолжает работать над механизмами контроля и мониторинга. Обсудили концепцию «справедливого перехода» к низкоуглеродной энергетике и требования профсоюзов к правительствам и работодателям.

Детально были рассмотрены шаги по улучшению ситуации с заработной платой и условиями труда в текстильной промышленности стран Южной Азии.

Участники Исполкома выразили солидарную поддержку профсоюзам Мексики в их борьбе на новом историческом этапе, приняли участие вместе с мексиканскими рабочими в демонстрации в центре Мехико и заверили их в дальнейшей поддержке со стороны Глобального союза IndustriALL и его членских организаций.

СОЦІАЛЬНИЙ ДІАЛОГ: ВАЛАДА І ПРОФСПІЛКА

Адекватно реагувати на проблемні питання

На вимогу Голови Атомпрофспілки України Валерія Матова відбулася нарада у Міністерстві енергетики та вугільної промисловості України. У нараді, яка відбулася під головуванням заступника міністра Міненерговугілля Юлії Підкоморної, взяли участь: лідер Атомпрофспілки Валерій Матов, його заступник Олексій Лич, голова Східної ООП Борис Філіппов, Представник Атомпрофспілки у Дніпродзержинській ООП Оксана Козицька, фахівці профільного департаменту міністерства та генеральний директор ДК «Ядерна паливо» Сергій Дробот.

Голова Атомпрофспілки, її представники окреслили актуальні проблеми, що турбують сьогодні трудові колективи ядерної енергетики та атомної промисловості, створюють соціальну напруженість на підприємствах. Порушувалося, зокрема, питання про важку соціально-психологічну ситуацію на ДП «СхідГЗК», що спричинена складнощами з виконання виробничої програми, а відтак і недостатнім рівнем заробітної плати, постійним скороченням чисельності працівників, ліквідацією окремих виробництв і підрозділів, незрозумілими планами реорганізації ремонтних служб, намаганням припинити діяльність воєнізованої відомчої охорони і відомчої сторожової охорони та інше.

Підсумовуючи нараду, Юлія Підкоморна зазначила, що Міненерговугілля не вдалося зробити всіх належних дій для розв'язання проблем, які накопичилися в атомно-промисловому комплексі та висловила намір відвідати підприємства галузі й особисто ознайомитися з ситуацією на місцях.

ОФІЦІЙНО

• **Верховна Рада України ухвалила закон «Про державний бюджет України на 2019 рік».** У документі передбачено, що наступного року зростання ВВП **становитиме** 3% за інфляції 7,4%. Щодо соціальних локазників, то мінімальна зарплата з 1 січня 2019 року зросте до 4173 грн. А прожитковий мінімум для осіб, які втратили працездатність, зокрема, збільшиться з 1 липня 2019 року до 1564 грн, а з 1 грудня — до 1638 грн.

• **Уряд анонсував початок роботи Міністерства ветеранів.** Про це повідомив Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. «Ми ухвалюємо сьогодні низку рішень про створення Міністерства ветеранів, оскільки всі ті, хто захищає нашу державу та виконує свій обов'язок, мають бути захищені. Маємо створити всі належні умови, щоб питання соцзахисту, лікування, реабілітації були системними і їх вирішення було максимально ефективним», — зауважив він. Міністерство у справах ветеранів у повному обсязі запрацює у червні наступного року.

ОБМІН ДОСВІДОМ — НА НОВИЙ ПРОФСПІЛКОВИЙ РІВЕНЬ

СОЛІДАРНІСТЬ — ЦЕ СИЛА!

Наприкінці листопада 2018 року делегація Атомпрофспілки України, до складу якої входили представники її Центрального комітету, ППО Южно-Української АЕС і профактив ППО ЧАЕС, відвідала металургійний комбінат «Азовсталь», розташований у місті Маріуполі Донецької області, маючи на меті обмін досвідом з профактивом цього підприємства.

Програма перебування була насиченою і захоплюючою. Знайомство з металургійним підприємством почалося з відвіданння музею комбінату, де гості дізналися про історію виробництва, традиції і досягнення металургів. МК «Азовсталь» є одним з найбільших підприємств металургійної галузі України. Продукція успішно реалізується на території країни і за кордоном. У перелік продукції входить металопрокат різного сортаменту, в тому числі і рейки, виробництво яких повністю покриває потреби українських залізниць.

Екскурсію продовжив виконувач обов'язків генерального директора комбінату директор з виробництва Андрій Савченко. Після проходження інструктажу ми відвідали доменний цех, піч №3, яка перебувала на реконструкції. Мо-дернізація на підприємстві, стверджував екскурсовод, завжди спрямована на по-ліпшення екологічної обстановки, втім зробити це не просто, оскільки «Азовсталь» — підприємство досить старе і має усі вади, притаманні радянському підходу до збереження довкілля. Загалом на комбінаті було 6 печей, одна з яких, «комсомольська», найстаріша, демонтована. У кожної з п'яти тих, що залишилися, є своя історія.

Крім того, відвідали киснево-конверторне виробництво. Його начальник Володимир Мастикаш провів нам екскурсію, дуже цікаву і пізнавальну.

На завершення знайомства з підприємством його господарі продемонстрували товстолистовий цех, де ми змогли на власні очі побачити всі необхідні етапи перетворення проміжного «продукту» в готовий листовий прокат.

Після відвідин комбінату випала нагода поспілкуватися з профактивом і представниками профкому, обмінятися досвідом роботи в первинках. Кожен дізнався про щось нове. Для нас був дуже цікавий «індивідуальний соціальний пакет», який має кожен працівник підприємства, що входить у профорганізацію МК «Азовсталь»: маючи умовну одиницю 100 балів на рік, він може витратити її на соціальні блага, які сам обирає. Кожна опція з наданого профспілкою переліку має свій номінал. До переліку входять дитяче та доросле оздоровлення, відвідування басейну, абонементи до спортзалу за різними видами спорту тощо.

Звісно, у всьому цьому відчувається потужна матеріальна підтримка з боку успішного і забезпеченого ресурсами підприємства.

Також вражає кадровий підхід: на комбінаті працює дуже багато молоді, зокрема і на керівних посадах. Загалом на підприємстві 10600 працівників, з яких 4050 — молодь до 35 років.

Другий день перебування був присвячений вивченню досвіду роботи створених профспілкою лікарняної каси (ЛК) і кредитної спілки, які вже понад 17 років працюють на користь працівників та їхніх сімей.

Лікарняна каса надає значну медикаментозну і діагностичну допомогу щодо стаціонарного лікування і необхідного обстеження. Контролює лікування лікар-експерт вищої категорії.

Як розповіла директор ЛК Наталія Артюх, за спільним рішенням з профспілкою надається допомога партнерським лікувальним установам у місті — у вигляді придбання обладнання і засобів медичного призначення: апарату ударно-хвильової терапії, операційних столів, хірургічного інструменту, каталок і багато чого іншого.

Цього ж дня з нами зустрівся генеральний директор комбінату Енвер Цкітішвілі. Він запевнив, що керівництвом підприємства приділяється значна увага підвищенню професійного рівня працівників, дуже ретельно проводиться добір персоналу, особливо турбуються про безпеку на виробництві.

Перебування у Маріуполі завершилося невеликою екскурсією містом. Ми відвідали центральний парк з оглядовим майданчиком, з якого відкрився чудовий краєвид на море, порт і захід сонця.

Два дні минули на одному диханні. Хочеться подякувати господарям: голові ПК Юрію Дорошенку, заступнику голови ПК Катерині Гордєєвій, а також усьому профспілковому комітету «Азовсталі» за бездоганну організацію, дружню атмосферу, яка всіх зблизила. Дуже приємно спілкуватися з людьми, які люблять свою роботу. Особливу подяку ППО ЧАЕС висловлює Центральному комітету Атомпрофспілки за надану фінансову і організаційну підтримку у цій поїздці. Ми набули нових знань, обмінялися безцінним досвідом, а найголовніше — знайшли собі чудових друзів і однодумців. Солідарність — це сила!

Гінтарія ПАДУН

ЯДЕРНА — ЧИСТА ЕНЕРГІЯ МАЙБУТНЬОГО

Атомна енергетика: нові можливості для інноваційного

(Закінчення. Початок у №46)

СТРАТЕГІЧНА ПАНЕЛЬ «ІНВЕСТИЦІЙНІ МОЖЛИВОСТІ ДЛЯ СВІТОВОЇ АТОМНОЇ ІНДУСТРІЇ»

Панель, модератором якої став президент «Енергоатома» Юрій Недашковський, розпочалась з дискусії на тему: «Енергоміст «Україна–ЄС»: сучасно, актуально, перспективно».

Заступник голови Наглядової ради Polenergia International Ганс Швейкардт, презентуючи проект «Енергетичний міст «Україна–ЄС», підкреслив, що він має надзвичайне геополітичне та економічне значення для України. «За нашими попередніми розрахунками, завдяки реалізації цього проекту український ВВП за рахунок експорту електроенергії може зрости у перспективі на 6–7% на рік. Але величезне значення енергетичний міст відіграє й для сусідів України — передусім для Польщі, до якої буде надходити електроенергія з Хмельницької АЕС. Енергоміст дозволить Польщі зменшити споживання вугілля і, як наслідок, зменшити викиди вуглецю, що відповідає екологічній стратегії Євросоюзу. Завдяки енергомосту буде вирішено проблему дефіциту електроенергії в Польщі. Польська енергосистема стане більш гнучкою та стабільною, а відтак країна зможе реалізувати власні прагнення до регіонального лідерства, як центр енергетичної безпеки, забезпечивши експорт електроенергії до країн Балтії. Всі ці та багато інших переваг проекту говорять про те, що польський уряд має більш ніж достатньо причин для підтримки проекту «Енергетичний міст «Україна–ЄС», — наголосив Ганс Швейкардт.

Наступною темою для обговорення стала презентація віце-президента НАЕК «Енергоатом» Айдина Айсіна та генерального директора ВП «Атомпроектінжиніринг» НАЕК «Енергоатом» Олександра Рибчука на тему: «Добудова ХАЕС: як зробити з довгобуду успішний інвестпроект».

Розповідаючи про перспективи реалізації проекту добудови ХАЕС-3, 4, Олександр Рибчук зауважив, що світова практика має досить багато прикладів успішної реалізації та експлуатації подібних довгобудів — це такі країни, як Чехія, Словаччина, Румунія та Сполучені Штати Америки. «Рекордсменом у цьому процесі є США, де на AEC Watts Bar енергоблоки добудовувалися 45 років — з 1972 до 2017 року. Всі світові приклади добудови демонструють позитивні результати, іноді виробничі показники добудованих енергоблоків більш результативні, ніж у енергоблоків, що були побудовані раніше та вчасно. Проект добудови ХАЕС-3, 4 потрібний Україні для досягнення економічної та енергетичної незалежності», — підкреслив Олександр Рибчук.

Говорячи про фінансування добудови енергоблоків №3 та №4 ХАЕС, Айдин Айсін зазначив, що «Енергоатом» постійно ставить перед собою амбітні завдання, які потребують значних обсягів фінансування. «Одним з таких проектів є Комплексна програма підвищення безпеки експлуатації енергоблоків українських АЕС, на реалізацію якої «Енергоатом» отримав кредити від ЄБРР та Євратома на загальну суму 600 млн євро. Неординарний підхід «Енергоатом» застосував для залучення коштів на будівництво Централізованого сховища для відпрацьованого ядерного палива. Вважаю припустимим сказати, що в цьому разі йдеться не про звичайне залучення кредиту, а про своєрідне IPO, на яке не побоявся вийти «Енергоатом». Bank of America здійснив незалежний аудит «Енергоатома» — due dilligence, що дозволило нам розмістити на фондовому ринку США облігації під гарантії OPIC на суму 250 млн дол. «Енергоатом» отримав один з найвищих кредитних рейтингів у світі (агентство Moody's визначило рейтинг «Енергоатома» як «Aa2») та вигідну ставку кредитування у 6,83% для залучення коштів на реалізацію проекту ЦСВЯП. Все це дає нам надію на залучення провідних фінансових інституцій до наших наступних проектів. Що стосується добудови енергоблоків ХАЕС, то фінансовий інструмент для цього ми вбачаємо у реалізації проекту «Енергетичний міст «Україна–ЄС». Сподіваюся, що найближчим часом відбудеться конкурс Міненерговугілля з обрання приватного партнера для здійснення державно-приватного партнерства за цим проектом. Консорціум з реалізації проекту «Енергетичний міст «Україна–Європейський Союз» ще у 2017 році було утворено компаніями Westinghouse Electric Sweden AB, Polenergia International S.ar.l. та EDF Trading Limited. Довгострокова угода на експорт електроенергії з ХАЕС до країн ЄС стане фактично заставою, яка забезпечить нам можливість залучити потужного та надійного інвестора для добудови енергоблоків Хмельницької АЕС», — повідомив Айдин Айсін.

Він також зазначив, що «Енергоатом» розглядає і альтернативний варіант фінансування добудови енергоблоків ХАЕС. «Енергоатом» веде переговори з Китайською національною ядерною корпорацією — CNNC. До переговорів підключились потужні китайські банки, серед яких Експортно-імпортний банк Китаю», — уточнив віце-президент «Енергоатома».

Він підкреслив, що згадані варіанти фінансування добудови ХАЕС є цілком реальними, але це не виключає й інших можливостей для залучення інвестицій.

Заключною темою стратегічної панелі стала спільна доповідь, присвячена аналізу основних перешкод, які постають на шляху розвитку світової атомної енергетики, оптимальним шляхам їх подолання та перспективним проектам, які дозволять в майбутньому зберегти, або навіть збільшити, частку атомної енергії в загальносвітовому балансі виробництва, та озвучена фахівцями Дирекції з міжнародного співробітництва НАЕК «Енергоатом» начальником відділу координування проектів технічної допомоги дирекції Андрієм Маланічем та провідним інженером відділу моніторингу світових напрямів функціонування та розвитку ядерно-енергетичного комплексу дирекції Іллею Краснухою.

У рамках презентації «Інновації у світовій ядерній енергетиці: вдосконалені реакторні технології та еволюція системи постачань» доповідачі зазначили, що на атомну енергетику сьогодні припадає 10,6% світового виробництва електроенергії. При цьому Україна займає друге місце за часткою АЕС у національному енергобалансі. За прогнозами МАГАТЕ, відповідно до песимістичного сценарію, частка АЕС у загальному виробництві електроенергії знизиться у 2030 році — до 7,9% та до 5,6% — у 2050 році. За оптимістичним сценарієм, частка АЕС навпаки у 2030 році зросте — до 12%, у 2050 році становитиме — 11,7%. Загальне виробництво електроенергії від АЕС продовжить зростати незалежно від сценарію. При оптимістичному сценарії воно зросте на 59% до 3969 ТВт-г, і ще на 52% протягом наступних 20 років. Загалом виробництво електроенергії на АЕС у 2050 році збільшиться у 2,4 разу порівняно із 2017 роком. Окрім високої капітальної вартості, одним із ключових викликів для більшості проектів з будівництва нових АЕС залишається неефективне управління будівництвом. За даними МАГАТЕ, середня тривалість будівництва реакторів великої потужності, які вводилися в експлуатацію починаючи з 1990 року, становить 60 місяців, а приклад таких проектів, як АЕС Олкілуото у Фінляндії і АЕС Фламанвіль у Франції свідчить про великі ризики затримок та перевитрат під час їх реалізації.

Одним із шляхів вирішення зазначених проблем фахівці «Енергоатома» вбачають впровадження новітніх технологій у вигляді модульних реакторів малої потужності (ММР), які наразі активно вивчаються, розробляються і навіть вже будуються у світі. Для порівняння з реакторами великої потужності постачальники ММР заявляють про строки будівництва до 36 місяців та на порядок вищий рівень безпеки експлуатації цих енергоблоків. «Слід відзначити, що наразі «Енергоатом» активно співпрацює з американською компанією Holtec International щодо вивчення можливості впровадження малих модульних реакторів SMR-160 в Україні та розгортання виробництва обладнання для них на українських підприємствах. Разом із тим, впровадження нових реакторних технологій, безумовно, потребує змін у діючу систему поставок та спрощення сертифікації обладнання для АЕС. Для того, щоб ядерна генерація забезпечувала вагомий внесок у збереження клімату (Паризька угода) та надійність енергопостачання, атомна промисловість повинна залишатися конкурентоспроможною», — наголошують автори презентації.

ДИСКУСІЙНА ПАНЕЛЬ «МОЖЛИВОСТІ УКРАЇНИ ЯК ЄВРОПЕЙСЬКОГО ЦЕНТРУ ДЛЯ РОЗПОВСЮДЖЕННЯ ІННОВАЦІЙ В АТОМНІЙ ЕНЕРГЕТИЦІ»

Президент Westinghouse Electric Sweden Азіз Даг спільно з менеджером проекту палива для реакторів ВВЕР Кариною Оннебі в рамках дискусійної панелі презентували «Інновації та нові розробки Westinghouse для атомної енергетики».

Розпочинаючи виступ, Карина Оннебі нагадала, що вже до 6 з 15 реакторів українських АЕС завантажено тепловидільні збірки Westinghouse, а енергоблок №3 Южно-Української АЕС повністю працює на американському паливі. «Нещодавно відбулася визначна для нас подія — до України було поставлено тисячну паливну збірку Westinghouse. Наше виробництво, як жодне інше, потребує інновацій. Ми повинні бути спроможними відповісти на нові виклики, адже наша галузь має постійно працювати над підвищенням безпеки експлуатації атомних електростанцій та їх економічною ефективністю. Наші тепловидільні збірки стають дедалі економічнішими, забезпечуючи більше енергії на одиницю палива. Для українських енергоблоків ВВЕР-1000 ми розробили модифіковане паливо — значно стійкіше до зовнішніх впливів. Зараз ми розглядаємо можливість виробництва паливних збірок для енергоблоків ВВЕР-440. Вже створено консорціум для забезпечення відповідного ланцюга постачання», — повідомила Карина Оннебі.

Також вона зазначила, що Westinghouse працює над впровадженням технології 3D сканування для забезпечення моніторингу стану ядерного палива в процесі експлуатації. «Така технологія дозволить нам підвищити ефективність виконання ремонту паливних збірок, а відтак і їх економічну ефективність. Це буде вже у найближчому майбутньому», — підкреслила Карина Оннебі.

Представник Westinghouse висловила впевненість у майбутньому розвитку атомної енергетики, як однієї з найбільш інноваційних галузей.

Наступним доповідачем з презентацією «Унікальні можливості України для впровадження технологій SMR-160» виступив директор Holtec Ukraine Сергій Тараканов. У своїй доповіді він зазначив проблемні питання, які постали перед енергетичною галуззю України. Серед них: застарілий парк ТЕС, дефіцит вугілля, зростаючий дефіцит маневреної генеруючої потужності та необхідність виконання Україною зобов'язань Паризької кліматичної угоди. На його думку, оптимальним варіантом вирішення всіх цих проблем може стати впровадження в Україні реакторів SMR-160, адже парк розосереджених енергоблоків з порівняно невеликою потужністю дозволяє створити стабільну та збалансовану енергосистему. «Енергоблоки можна розмістити поблизу споживачів, що знизить втрати при передачі електроенергії. Невелика потужність реакторів спрощує їх інтеграцію в існуючу інфраструктуру, включаючи можливість розміщення на майданчиках виведених з експлуатації станцій. А розосередженість генерації підвищує стабільність енергосистеми. Також SMR-160 можуть експлуатуватись у «режимі острова» і запускатись з повністю знеструмленого стану, що підвищує стабільність енергосистеми шляхом створення локальних мікроенергосистем і підтримки відновлення енергосистеми в разі її колапсу. У рамках виконання Україною зобов'язань Паризької угоди поява більш гнучких ядерних генеруючих потужностей може зняти питання необхідності модернізації наявних ТЕС відповідно до екологічних стандартів», — підкреслив Сергій Тараканов.

Директор Holtec Ukraine також зазначив, що реактори серії SMR-160 можуть стати важливою інвестицією в енергетичну галузь та економіку України, що спирається на вже наявну в країні ядерну культуру, яка базується на 40-річному досвіді експлуатації АЕС України та авторитеті ядерного регулюючого органіу — Держатомрегулювання. Виробництво обладнання для SMR-160 може бути максимально локалізовано в Україні, що створить довгострокові кваліфіковані робочі місця у виробництві та будівництві, а завдяки потужній виробничій базі Україна може стати експортером обладнання для SMR-160 в інші регіони світу.

Логічним завершенням дискусійної панелі про можливості України як європейського центру розповсюдження інновацій стала презентація книги-щоденника спогадів Георгія Распопіна «Кваліфікація ядерного палива. 20 років шляху». Автор книги був безпосереднім учасником зародження і розвитку проекту класифікації ядерного палива виробництва компанії Westinghouse для українських АЕС, свідком успіхів та випробувань на шляху реалізації проекту. Видання мемуарів Георгія Распопіна, який очолює відокремлений підрозділ Українського ядерного товариства в м. Южноукраїнськ, відбулося за підтримки керівництва ГО «УкрЯТ».

Як зазначила медіа-директор асоціації «Український ядерний форум» Ольга Кошарна, читачі вперше зможуть ознайомитися з тим, наскільки складний у технічному та інженерному плані шлях пройшли представники компанії Westinghouse разом з українськими фахівцями для впровадження палива американської компанії на українських АЕС: «Фактаж унікальний, а для багатьох тих, хто цікавиться темою, він стане відкриттям. Після прочитання стає зрозуміло, наскільки колосальний опір чинила російська компанія «ТВЕЛ», будучи монополістом на ринку ядерного палива в Україні. Які сили підключались в Україні для того, щоб зупинити проект. Гібридна війна проти України з усіма компонентами, крім збройного, почалась набагато раніше 2014 року. У тому числі й за ринок ядерного палива України».

ПАНЕЛЬ АСОЦІАЦІЇ «УКРАЇНСЬКИЙ ЯДЕРНИЙ ФОРУМ» — «ПРОМИСЛОВІСТЬ ДЛЯ АТОМНОЇ ГАЛУЗІ: ВИРОБЛЕНО В УКРАЇНІ»

На завершення круглого столу в рамках Дня атомної енергетики Асоціація «Український ядерний форум» провела традиційний захід для підприємств-учасників на тему «Промисловість для атомної галузі: вироблено в Україні». Відкрила його презентація «Підсумки впровадження та нові розробки проектів щодо підвищення ефективності й надійності обладнання турбоустановок АЕС України» визнаного світового лідера в галузі енергетичного машинобудування — харківського АТ «Турбоатом».

Заступник начальника конструкторського відділу Спеціального конструкторського бюро АТ «Турбоатом» Ігор Пальков, зокрема, відзначив досягнення підприємства у впровадженні на українських АЕС конденсаторів нового покоління блочно-модульного виконання для турбоустановок потужністю 1000 МВт. Нове обладнання, виготовлене «Турбоатомом», кардинально відрізняється матеріалом трубного апарата: замість мідно-нікелевого сплаву використано нержавіючу сталь з терміном експлуатації не менш ніж 40 років.

розвитку України

«Заміна матеріалу трубної частини конденсатора не лише підвищує корозійну стійкість теплообмінного апарата, а й запобігає потраплянню міді в теплоносій другого контуру, підвищуючи надійність роботи парогенераторів. Конструкція нових конденсаторів значно спрощує процес монтажу цього обладнання на АЕС. За результатами експлуатації конденсаторів на Южно-Українській та Запорізькій АЕС вже можна впевнено казати, що нова розробка «Турбоатома» перевершує закордонні аналоги за техніко-економічними показниками. Фактичний приріст електричної потужності генератора з новими конденсаторами становить від 10 до 15 МВт. Сумарний економічний ефект від впровадження конденсаторів нового покоління оцінюють у 2,6 мільярда гривень. Завдяки зростанню ефективності турбоустановок на одному і тому самому реакторному обладнанні зафіксовано збільшення електричної потужності», — наголосив Ігор Пальков.

Нагадаємо, 5 листопада 2018 року відбулося засідання Комітету з Державних премій України в галузі науки і техніки. На засіданні шляхом голосування було прийнято рішення рекомендувати спільний проект АТ «Турбоатом» та НАЕК «Енергоатом» з розробки нового покоління конденсаторів для українських АЕС на присудження Державної премії в галузі науки і техніки 2018 року.

Заступник директора СНВО «Імпульс» Костянтин Герасименко під час презентації «Інноваційні рішення СНВО «Імпульс» для систем контролю та управління АЕС» наголосив: «Ми впевнені в своєму підприємстві — у тому, що воно буде розвиватись, оскільки в нас достатньо наукового потенціалу. Понад те, цей науковий потенціал збільшується».

Впровадження інновацій, за словами Костянтина Герасименка, — це головна умова для збереження конкурентоспроможності СНВО «Імпульс» на глобалізованому ринку. «Зараз інновації є стандартом та гарантією якості. Ми продовжуємо рухатись у напрямі вдосконалення системи внутрішньореакторного контролю, який, зокрема, включає в себе розробку національного коду ImCore та його апробацію у складі нової СВРК-М2. Ще один етап, який ми супроводжуємо рухаючись до імпортозаміщення, — це апаратура контролю нейтронного потоку. Мета — відмовитися від російського об-ладнання на енергоблоках АЕС України з реакторами ВВЕР. Ще один напрям — впровадження на енергоблоках ХАЕС-3, 4, добудова яких очікується, цифрових керуючих систем безпеки, а також систем групового та індивідуального керування. Ще одним реалізованим проектом є розробка нового технічного рішення для комплексної системи діагностики. У цьому проекті нашими партнерами є провідні світові компанії AREVA та VUJE. Така система вже введена в промислову експлуатацію на енергоблоці №3 Рівненської АЕС», — зазначив Костянтин Герасименко.

Він також підкреслив, що СНВО «Імпульс» працює над створенням галузевого діагностичного центру для АЕС України з метою контролю, діагностування та прогнозування стану обладнання атомних електростанцій. Підприємство володіє технічними рішеннями для реалізації повномасштабної АСУ ТП перспективного енергоблока АЕС. У 2018 році СНВО «Імпульс» успішно пройшло перевірку з боку експертів ЄБРР, які проконтролювали стан виконання контрактів у рамках реалізації заходів КЗПБ, що фінансуються за рахунок кредитів ЄБРР/Євратом. Особливу увагу експерти ЄБРР приділили системі контролю якості, що діє на підприємстві.

Презентація науково-виробничого підприємства «Радій» «Інноваційні рішення для реалізації проектів АСУ ТП АЕС» була, зокрема, присвячена комплексному підходу, який підприємство застосовує для модернізації АСУ ТП на базі платформи RadICS. Як наголосив генеральний директор НВП «Радій» Олександр Сіора, такий підхід забезпечує: дотримання міжнародних та національних нормативних вимог з ядерної та радіаційної безпеки; можливість «модульної» побудови функціональних автономних підсистем у рамках одного проекту, для забезпечення можливості поетапної заміни систем. «Наше обладнання забезпечує максимальний захист від помилок персоналу, що забезпечується застосуванням єдиного інтерфейсу «людина-машина» для різних систем енергоблока; максимальне скорочення та оптимізацію застосування електричних інтерфейсів, і, як наслідок, скорочення більш ніж удвічі кількості проектних кабельних зв'язків та повну відповідність нових АСУ ТП сучасним вимогам з кібербезпеки», — зазначив Олександр Сіора.

Він підкреслив, що усі розробки НВП «Радій» базуються на результатах сучасних фундаментальних і прикладних досліджень, проведених вченими підприємства. «Наші фахівці беруть постійну участь у роботі технічних комітетів таких міжнародних організацій, як МАГАТЕ, МЕК, IEEE, присвячених розробці стандартів, що стосуються систем моніторингу та управління об'єктів атомної енергетики.

Керівник НВП «Радій» також розповів про міжнародні успіхи української компанії — зокрема, про укладання угоди про стратегічне співробітництво з американською Curtiss-Wright Corporation, у рамках якої передбачена реалізація спільних проектів модернізації систем безпеки на АЕС США із використанням платформи RadICS. «Співробітництво передбачає надання «Радієм» послуг з інжинірингової підтримки Curtiss-Wright Corporation на всіх етапах розробки проектів для АЕС США відповідно до вимог US NRC», — повідомив Олександр Сіора.

Завершив панель виступ генерального директора ПрАТ «Київське центральне конструкторське бюро арматуробудування» Сергія Крепака, який ознайомив присутніх з інноваційними розробками підприємства.

Родзинками цьогорічного Форуму стала фотовиставка, яку підготував Департамент організаційної роботи Міненерговугілля «Енергетика України: миттєвості, що стали історією» та енергоквест для молоді «Місто Енергії». НАЕК «Енергоатом» разом зі своїми партнерами ПрАТ «Укргідроенерго», Siemens Україна та компанією E.NEXT взяли активну участь у пізнавальному заході у формі інтерактивного енергоквесту «Місто енергії». Мета — ознайомити активну студентську молодь (студентів, школярів, учнів коледжів) з ключовими напрямами та аспектами діяльності компаній, що працюють у паливно-енергетичному комплексі країни. Організовували та проводили енергоквест представники ГО «Молодіжна енергетична спільнота», ГО «УкрЯТ» та Міненерговугілля.

Усі команди, які взяли участь в енергоквесті, продемонстрували знання у сфері енергетики та успішно впоралися із завданнями. Переможці були відзначені нагородами від кожної компанії-партнера. Крім того, всі учасники заходу отримали в подарунок книгу «Енергетика України: сьогодення та майбутнє».

ЮВІЛЕЙ ПРОФСПІЛКОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Усі проблеми вирішували спільно

У 2018-му виповнилося 70 років з дня створення профспілкової організації на Придніпровському хімічному заводі та його об'єднаного профспілкового комітету (ОЗК-19).

У 1977 році я звільнився з рівненського заводу газорозрядних приладів, переїхав до Дніпродзержинська, влаштувався на роботу на ПХЗ, або, як казали в народі, «шлаковий завод» та вступив до профспілки працівників міністерства середнього машинобудування. Вперше я відчув роботу профспілки, коли цеховий комітет виділив мені дефіцитний килим. На той час ПХЗ був одним з містоутворюючих підприємств. Значна частина прибутків підприємства направлялася на утримання та розвиток соціальної сфери як підприємства, так і міста.

На підприємстві був свій стадіон, дитяча спортивна школа, палац культури та відпочинку, дитячі табори відпочинку, санаторій-профілакторій тощо. Усім цим господарством опікувався ОЗК-19. Кожний цех підприємства мав свою турбазу та оздоровчий комплекс. Підприємство на той час очолював Коровін Ю.Ф., а ОЗК-19 — Заварюхіна М.М. Протиріч між адміністрацією та профспілкою не було, всі проблеми вирішувалися спільно. Здавалося, ця ідилія буде завжди, але після 1991 року влада незалежної України виявилася байдужою до долі одного з флагманів атомної індустрії колишнього СРСР. Відсутність уранової сировини та кольського апатиту призвели до зупинки цих підрозділів, а відповідно і до відсутності коштів і до заборгованості заробітної плати та скорочення працівників.

Профспілка підприємства вступила до лав новоствореної в Україні Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості. Головою ОЗК-19 було обрано Одуда О.С. Головним завданням у цей період для ОЗК-19 стало погашення заборгованості із заробітної плати та збереження робочих місць. Адміністрація підприємства не змогла в цей час перепрофілювати виробництво.

Протесні настрої трудового колективу посилювалися доки ОЗК-19 не прийняв рішення про висловлення недовіри керівнику підприємства. За допомогою Мінпаливенерго України було проведено реструктуризацію ПХЗ та звільнено його керівника. ОЗК-19 не залишився без роботи, він зосередив свою діяльність на погашенні заборгованості із заробітної плати працівникам та захисті їх прав під час реструктуризації. Пізніше після розпаду ПХЗ колишній заступник голови ОЗК-19 Федоренко Т.О. ініціювала вирішення питання про виплату заборгованої заробітної плати колишнім працівникам ПХЗ. Через кілька років зусиллями Атомпрофспілки та урядом Тимошенко Ю.В. борги із заробітної плати, а це понад 30 млн грн, було виплачено. Разом з реструктуризацією ПХЗ припинив своє існування і ОЗК-19.

Вітаю колишніх працівників ПХЗ з ювілеєм профспілкової організації. Бажаю усім міцного здоров'я та твердої пам'яті.

Ветеран ДНВП «Цирконій»
КІСІЛЬОВ В.Г.

70 РОКІВ ІСТОРІЇ МЕДИКО-САНІТАРНОЇ ЧАСТИНИ ВО «ПРИДНІПРОВСЬКИЙ ХІМІЧНИЙ ЗАВОД»

МЕДИЦИНА ЯДЕРНОГО ВЕКА.

1948–2018 годы

(Продолжение. Начало в №43)

К началу июня МСЧ №126 закончила организацию врачебных и фельдшерских здравпунктов в местах пребывания людей, начиная с врачебного здравпункта с реанимацией на 4-м блоке ЧАЭС.

Наиболее грамотно все работы и сохранение людей проводило Министерство среднего машиностроения. Заняв автовокзал, как штаб, в районе Чернобыля, руководство министерства поселило людей для отдыха на значительном удалении от очага заражения, в районе Тетерева (Песковка, Бородянка), Иванково. Транспортные проблемы были, но до 12 часов в сутки люди находились вне 30-километровой зоны. Налажен был и радиологический контроль. Я впервые увидел, как это смотрелось в условиях столовой. Конечно, такой подход укреплял веру людей в какую-то защищенность. Практически только Минсредмаш начал с нами работы по созданию инструкций по технике безопасности на конкретных участках.

Была поставлена задача в течение 5 дней организовать стационар на 80 коек и санэпидстанцию с биофизической лабораторией, баклабораторией, дозиметрическими службами на базе «Лесная сказка» (Песковка). Уже к 6 июня все это функционировало. Ученые Института генетики АН СССР организовали лабораторию по уточнению доз радиации у пострадавших с учетом изменения хромосом.

Когда появился стационар, сюда начали собираться медработники МСЧ-126, которые разъехались по всему Союзу ССР во время эвакуации Припяти. Все они были без жилья, практически без денег. Но потихоньку все устроилось. Появилось штатное расписание, создалась обычная рабочая ситуация.

Пострадавшим и эвакуированным из Припяти было тяжело. И не удивительно, что даже маленькая «новость», затрагивающая их интересы, судьбы, сразу же полыхала извержением эмоций. Плохо спали. Иногда находили где-то водку, вино (в 30-километровую зону завоз спиртного, в целях безопасности, был запрещен), чтобы как-то «разрядиться». И трудно кого-то осуждать за это.

Когда люди работали в зоне, никто не думал о льготах. Задолго до законов о чернобыльцах они начали болеть. И даже после выхода законов многое осталось на уровне разговоров сотрудников медсанчасти, участвовавших в ликвидации катастрофы на Чернобыльской АЭС. Не могу не назвать этих мужественных работников МСЧ-61. Украина и мир должны быть им благодарны. Это Лебедева С.М., Усс З.Г., Шевченко Л.И., Жежель В.В., Солянник А.П., Савкина П.Н., Осипенко Т.Л., Зеленко В.К., Овсюк Л.А., Денисова С.Н., Литвин Г.В., Аверина Н.П., Еськова П.И., Шеховцов Г.Н., Стародубская В.В.

Все ликвидаторы, а посылали на работы лучших, — отличные специалисты, проявившие свои профессиональные,деловые качества в обычной, мирной работе. Все с честью выполнили поставленные перед ними задачи, и сегодня они заслуживают уважения, внимания от государства. Чернобыльцы совершили подвиг, так как радиация — это невидимый враг и невидимый фронт, который атакует уже более 30 лет.

Наша МСЧ-61 вполне смогла оказывать лечебную помощь всем пострадавшим от последствий аварии на ЧАЭС, как это делала более 40 лет, борясь с последствиями радиационного фактора на ПО «ПХЗ».

Из воспоминаний генерального директора ПО «ПХЗ» д.т.н. КОРОВИНА Ю.Ф.

— 1978 год. Москва. Министерство среднего машиностроения СССР. В кабинете министра Е.П. Славского я и В.П. Потанин — начальник 3-го главного управления, которое занималось получением ядерно-чистых материалов. Коротко докладываю о возможностях завода по производству углеродных сорбентов, способных совершить настоящий переворот в практической медицине и вернуть здоровье миллионам людей. Славский внимательно слушает и тут же звонит министру здравоохранения СССР Петровскому, докладывая ему о сорбентах.

Мы взволнованные, едем к Петровскому. Беседа занимает целый час! Петровский приглашает своего заместителя Бурназяна, курировавшего в те годы Украину, и тот интересуется, что надо сделать, чтобы начать промышленный выпуск новых препаратов.

Дальше события развивались стремительно. За два года был пройден путь от образцов до промышленного внедрения, получены фармацевтическая статья и специальное разрешение на выпуск сорбентов на ПХЗ. Публикации в прессе о новом методе лечения сложнейших заболеваний произвели настоящий фурор и окончательно убедили всех участников этого грандиозного проекта в том, что они стояли на правильном пути.

На меня обрушился шквал писем со всего Союза. Ожоговые, почечные, печеночные центры, крупные областные и маленькие районные больницы просили прислать им сорбент, и как можно быстрее.

Совмин СССР издал соответствующее постановление и выделил 4 миллиона рублей — на производство для нужд всего Союза гемосорбентов и энтеросорбентов (их можно было употреблять и во внутрь).

О новых начинаниях на ПХЗ доложили В.В. Щербицкому, он был депутатом Верховного Совета от Баглейского района Днепродзержинска, где находился «Приднепровский химический завод». Он активно поддержал нас. Каждый раз, приезжая в Днепродзержинск, получал подробную информацию обо всем происходящем на заводе и о сорбентах, в частности. Именно по его заданию на «Южмаше» была изготовлена первая партия, 60 штук, специального аппарата для проведения гемосорбции. В названии сорбента «СКН» удачно сочетались две аббревиатуры: сорбент карбо-нитрильный и Стрелко, Коровин, Николаев — фамилии тех, кто взял на себя весь груз ответственности за воплощение уникальной идеи в жизнь.

В Днепропетровском медицинском институте был создан специальный исследовательский центр по применению сорбентов в медицинской практике. К решению новых задач, поставленных перед ПХЗ, были подключены руководители ряда днепропетровских институтов, главные врачи психиатрической больницы на Игрени и МСЧ-61. Результаты применения гемосорбентов поражали своей высокой эффективностью и еще больше убеждали в том, что новое средство может вернуть здоровье сотням тысяч людей.

Опыты по детоксикации крови у наркоманов были проведены в Игреньской психиатрической больнице под руководством главного врача В.А. Павлова. Ему удалось с помощью сорбентов избавить наркомана от синдрома абстиненции.

На базе медсанчасти (в настоящее время СМСЧ-8), которая обслуживала работников ПХЗ, в 80-м году была сделана первая операция гемосорбции. Главную ответственность за применение сорбентов в лечении людей взял на себя начальник МСЧ-61 Леонид Михайлович Головаха. Бригада анестезитологов под его руководством буквально на глазах у коллег и специалистов ПХЗ вернула к жизни больного, получившего сильнейшее отравление алкоголем. После очистки крови с помощью сорбентов этот человек пришел в себя и быстро поправился. Выйдя из больницы, он навсегда отказался от употребления спиртных напитков, здравствует до сих пор и благодарен врачам, которые вовремя испытали на нем новый метод лечения.

Первые результаты обнадеживали. Сорбентов требовалось все больше и больше. Ученые, производственники и медики прикладывали максимум усилий, чтобы ускорить переход выпуска опытных партий к промышленному производству.

По постановлению Совмина СССР на ПХЗ начал строиться цех мощностью 100 т гемосорбентов в год для удовлетворения спроса всех лечебных учреждений страны. К началу 90-х годов цех был практически построен. Более того, мне удалось добиться строительства фармацевтического завода, который мог бы изготавливать конечную продукцию в Днепродзержинске (первоначально это делалось в Дарнице). Этот завод построили в левобережной части Днепродзержинска и торжественно открыли в 1991 году. Новый завод не смог заработать, потому что финансирование ПХЗ прекратилось. Приднепровский химический завод, активный участник создания ядерного щита страны, остался без поддержки государства, а больные — без сорбентов.

После развала Советского Союза в 1992 году выпуск сорбентов в Днепродзержинске прекратился, потому что перестало поступать сырье из РФ. В его основе была ионообменная смола, которую применяли для извлечения урана и молибдена. Сырье для синтеза этой смолы поставлялось из г. Омск. В Украине подобной сырьевой базы нет. Но специалисты завода и ученые АНУ убеждены, что и сегодня, несмотря на проблемы с сырьем, возобновить производство гемосорбентов и энтеросорбентов возможно — было бы желание. Производственная база, слава богу, в основном сохранилась, знания в запасе есть, да и мы еще живы.

Из письма профессора Николаева В.К. Коровину Ю.Ф. (2002 год):

— Мы получили предварительные, но очень сильные результаты в лечении хронических вирусных гепатитов В и С. Вы знаете, что этими опасными заболеваниями, чреватыми переходами в цирроз и рак пчени, в мире страдает около 700 млн. человек. Современные методы терапии хронических вирусных гепатитов, дающие успех лишь в 20-40% случаев, обходятся в 12-24 тыс. долларов на курс лечения. Мы сейчас с уверенностью можем сказать, что включение курса гемосорбции в лечение хронических вирусных гепатитов способно минимум в два раза улучшить прогноз при одновременном уменьшении стоимости лечения в 25-30 раз.

Подтверждением высокой эффективности лечения различных болезней с помощью сорбентов могут служить также результаты, полученные немецким ученым, доктором Р. Бамбауэром. Согласно его данным, настойчивое применение сорбционной очистки крови для удаления из организма незаменимой кислоты L-триптофана способно вызвать у ряда больных с распространенным раком IV стадии, не подлежащим никакой активной терапии, полное исчезновение и центрального опухолевого очага, и метастазов в других органах. Считаю, что сорбенты, которыми располагают украинские ученые, способны удалять L-триптофан в сотню раз более эффективно, чем те, которыми пользовался доктор Р. Бамбауэр.

А.П. МУХАЧЕВ,
Председатель Совета ветеранов войны и труда ПО «ПХЗ», лауреат Государственной Премии Украины

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК ПОКОЛІНЬ

Вражає дієвістю ветеранський рух в Южноукраїнську

Голова спілки ветеранів атомної енергетики та промисловості Максим Кремень, який працював на Южно-Українській атомній станції у складі комісії НАЕК «Енергоатом» з культури безпеки, принагідно зустрівся з ветеранським активом АЕС і її міста-супутника Южноукраїнська.

Головною темою зустрічі була роль ветеранів-атомників у справі збереження та передачі досвіду молодому поколінню працівників галузі. Йшлося про створення експертно-аналітичної ради при президентові «Енергоатома», про членство у ній представників з міст-супутників АЕС, про користь, яку можуть принести колишні працівники своїм підприємствам та енергокомпанії в цілому.

В атомній енергетиці України відбувається зміна поколінь. На заслужений відпочинок виходять ті, хто будував та пускав енергоблоки. Керівництво НАЕК «Енергоатом» опікується тим, щоб не втратити унікальний досвід, передати набуті знання і практичні напрацювання послідовникам. У червні цього року за розпорядженням президента Компанії створено експертно-аналітичну раду з числа ветеранів атомно-промислового комплексу. Це дорадчий орган, який дозволить залучати ветеранів до обговорення важливих питань як незалежних експертів. Першим таким досвідом стала участь члена цієї ради Максима Кременя в роботі комісії «Енергоатома» з перевірки дотримання культури безпеки на ЮУАЕС.

Наразі до експертно-аналітичної ради входять 11 заслужених ветеранів. Їх планують залучати до участі в заходах з культури безпеки, розслідування порушень, розробки модифікацій систем та обладнання, створення іміджу відкритості в суспільстві та формування позитивного ставлення до галузі.

Подібні експертні ради буде створено і у відокремлених підрозділах енергокомпанії. Крім того, за словами Максима Кременя, на новий виток необхідно підняти й саму ветеранську організацію. Голова спілки ветеранів атомної енергетики та промисловості озвучив ідею написання посібника, де буде викладено досвід з введення енергоблоків у експлуатацію та продовження їх ресурсу.

На Южно-Українській АЕС вважають, що досвід ветеранів енергетики стане в нагоді і в роботі з громадськістю та профорієнтаційній діяльності. «Вже зараз наші ветерани проводять зустрічі з підростаючим поколінням і профорієнтаційну роботу. Саме тут я бачу один з головних напрямів, куди можна направити сили, знання та вміння ветеранів на всіх атомних майданчиках», — переконаний начальник відділу соціального розвитку ЮУАЕС Валерій Кичак.

Максим Кремень був вражений дієвістю ветеранського руху в Южноукраїнську. Він особливо відзначив взаємозв'язок трудового колективу АЕС з колишніми працівниками, які перебувають на заслуженому відпочинку. Максим Кремень наголосив, що інформацію про акцію «Ветеран», у рамках якої працівники Южно-Українського енергокомплексу за бажанням відраховують певні суми зі своїх заробітних плат для ветеранських організацій АЕС і міста, він обнародує як позитивний досвід, гідний наслідування.

Інформація за темою

На Южно-Українському енергокомплексі ще 1 листопада розпочалася щорічна благодійна акція «Ветеран» зі збору коштів для потреб ветеранів ВП ЮУАЕС та літніх людей Южноукраїнська. Започаткована за ініціативи трудового колективу атомників у 2010 році, вона з разової акції переросла в постійно діючу. За вісім років у її рамках (станом на 15 листопада 2018 року) енергетики загалом зібрали та передали двом ветеранським організаціям — первинній організації ветеранів ВП ЮУАЕС та Южноукраїнській міській організації ветеранів війни, праці та Збройних сил — 3 млн 338 тис. грн.

«Вдячні нашим колегам, а ми залишаємося колегами доти, доки існує тісний зв'язок з нашим великим колективом енергетиків, за турботу і повагу до нас, ветеранів. Завдяки цій турботі ми маємо змогу надавати допомогу нашим пенсіонерам на придбання необхідних ліків, на покращення скрутного матеріального становища. А головне — ми не відчуваємо себе забутими», — каже голова первинної організації ветеранів ВП ЮУАЕС Микола Сидоров.

Первинна організація ветеранів ВП ЮУАЕС нині отримує 70% зібраної атомниками благодійної допомоги. Ще 30% надходить Южноукраїнській міській організації ветеранів війни, праці та Збройних сил.

У 2018 році учасниками акції «Ветеран» є 3596 працівників Южно-Українського енергокомплексу. За особистою заявою кожного з них із заробітної плати перераховується вказана самим працівником сума. Загальна сума річних перерахувань у поточному році становитиме 606 тис. 425 грн.

За п'ятнадцять днів від початку акції «Ветеран-2019» бажання взяти в ній участь у наступному році, написавши відповідні заяви, виявили вже 28% працівників Южно-Українського енергокомплексу. Акція триває.

БЛАГОДІЙНІСТЬ РІВНЕНСЬКИХ АТОМНИКІВ

Долучаються до соціалізації особливих дітей

З нагоди відзначення Міжнародного дня людей з інвалідністю у Палаці культури Рівненської АЕС відбувся тематичний вечір за участю вихованців міського реабілітаційного центру дітей та молоді з особливими потребами.

У місті-супутнику Рівненської АЕС діє «Вараський міський центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів» імені Зоні Матвієнко, який нині є кращою в області установою подібного типу та одним з найперспективніших в Україні. Будівництву закладу всебічно сприяв перший директор РАЕС Володимир Коровкін у період свого перебування на посаді мера міста. Вже п'ять років як комунальний заклад функціонує на балансі міста Вараш. Сьогодні тут проходять реабілітацію понад 240 осіб — діти та молодь Рівненщини. У перспективі заклад планують реорганізувати в Центр комплексної реабілітації для осіб з інвалідністю.

Урочистий концерт до Міжнародного дня людей з інвалідністю, організований юними вихованцями та творчим колективом ПК РАЕС, продемонстрував справжні таланти та унікальні обдарування людей з обмеженими фізичними можливостями, проте із найсвітлішими серцями. З чудовими номерами виступили Катерина Крук, Анастасія Гіль та Анастасія Сергійчук, які, попри нелегкий діагноз, мають дивовижні артистичні та вокальні творчі здібності.

Почесними гостями заходу стали представники адміністрації РАЕС — генеральний директор Павло Павлишин та голова первинної профспілкової організації Іван Мельник, голова ВП ГО «УкрЯТ» в Рівненській області Дмитрій Галкін, представники Вараської міської ради, релігійних конфесій, громадських організацій, благодійники та меценати.

Як відзначив Павло Павлишин, успішне функціонування реабілітаційного центру підтверджує постійна та активна участь його вихованців у різноманітних соціально-культурних заходах, які проходять у місті-супутнику. Під час урочистостей керівник енергогенеруючого підприємства подарував реабілітаційному закладу набір кінезіологічних тейпів, необхідних для фізичної реабілітації дітей.

Голова ППО РАЕС Іван Мельник запевнив, що напередодні Різдвяних свят усі вихованці центру отримають від атомників святкові подарунки.

Директор КЗ «Вараський міський центр соціальної реабілітації дітей-інвалідів» ім. Зоні Матвієнко Наталія Федінчик вручила колективу та ППО Рівненської АЕС подяки за сприяння у реалізації державної політики з реабілітації дітей та молоді з особливими потребами, висловивши рівненським атомникам слова вдячності за їхню турботу та небайдужість.

Від початку спорудження центру колектив РАЕС надає необхідну підтримку, допомагаючи фінансово, матеріально і морально. Колективи окремих структурних підрозділів електростанції вже багато років співпрацюють із закладом, надаючи допомогу з обслуговування обладнання, транспортні послуги, а ПК РАЕС щомісячно дарує його вихованцям квитки на різні культурно-розважальні заходи. Крім того, підприємство щороку проводить працевлаштування людей з особливими потребами.

СПОРТИВНІ АТОМНІ ТАЛАНТИ

Світовий рекорд Антона Бірука

Вихованець КДЮСШ ВП РАЕС Антон Бірук у свої 18 років вже є майстром спорту України та чемпіоном світу з пауерліфтингу. На змаганнях у литовському місті Каунас і він поклав до своєї скарбнички ще два вагомі досягнення: звання чемпіона Європи та рекордсмена світу! Загалом на європейській першості з класичного пауерліфтингу юнак завоював одну золоту та дві срібні нагороди.

«Рекорд Антона — це результат багаторічної наполегливої праці, помноженої на талант і працелюбність спортсмена, а також підтримку багатьох людей і організацій», — каже тренер рекордсмена Сергій Якубишин.

Участь у змаганнях взяли 486 спортсменів з 31-ї країни. У командному заліку збірна України посіла третє місце.

Загалом у дуже запеклій і напруженій боротьбі наш атлет виступив вдало в усіх дев'яти підходах: встановив рекорд України, Європи та світу у присіданні — 266,5 кг, який, щоправда, протримався лише хвилину, але в підсумку — друге місце; став четвертим у жимі лежачи — 157,5 кг; зайняв друге місце у тязі становій — 277,5 кг. Зрештою у сумі показав найкращий результат у своїй ваговій категорії до 93 кг — 701,5 кг. Це новий рекорд Європи та світу і звання чемпіона!

Серед 72-х атлетів молодшої вікової групи Антон Бірук в абсолютній першості фінішував з четвертим результатом — 440,61 бала за таблицею Вілкса, поступившись менш ніж на один бал бронзовому призерові.

За результатами чемпіонату хлопець увійшов до складу збірної команди України серед юніорів до 23-х років і вже влітку 2019-го представлятиме нашу державу на світовій першості, що відбудеться у Швеції.

Прикметно, що Антон народився і виріс у місті рівненських атомників, а у Комплексній дитячо-юнацькій спортивній школі Рівненської АЕС не просто робив свої перші кроки як спортсмен, а й продовжує тут активно тренуватися. Під керівництвом свого наставника Сергія Якубишина хлопець здобув звання майстра спорту України, став чемпіоном світу та Європи, встановив світовий рекорд. Сьогодні він вдало поєднує навчання на другому курсі інституту енергетики та систем керування НУ «Львівська політехніка» за програмою індивідуального плану з інтенсивними тренуваннями у рідному залі, представляє на змаганнях НАЕК «Енергоатом» та ЦФСК «Атом України», є членом збірної України.

«Антон — скромний, ввічливий та працьовитий учень, — розповідає про вихованця Сергій Якубишин. — Він дуже гарно ладнає з товаришами по команді та тренерським складом спорткомплексу РАЕС та збірної України. Ми щиро дякуємо за постійну підтримку, допомогу та надання чудових умов для ефективного тренувального процесу та участі в змаганнях керівництву РАЕС, первинним профспілковим організаціям РАЕС та ДП НАЕК «Енергоатом», спорткомітету Вараської міської ради. Окрема подяка нашим постійним та незмінним спонсорам: ТМ «Інтер Бетон», таксі «22-2-22» та СПД Павлишин Є.П., які повірили в нас та допомагали у підготовці до всіх стартів. Хотіли також згадати важливу роль усіх працівників спорткомплексу та КДЮСШ ВП РАЕС, котрі, професійно виконуючи свої обов'язки, створюють чудову атмосферу для тренувального та відновлювального процесів».

Іванна БУРАКОВА

Відсутність інформації про зроблену профспілковою організацією справу — це відсутність самої справи!

Атомник України

Засновник: Професійна спілка працівників атомної енергетики та промисловості України

Видавець: Редакція газети «Атомник України»

Адреса редакції: вул. Жилянська, 5-б, оф. 5, м. Київ, 01033
Газета «Атомник України»
Головний редактор Микола ПЕТРИЧЕНКО
Телефон/факс: (044) 590-18-22
E-mail: atomnik@union.kiev.ua
http://www.atomprofspilka.info

Газета виходить щотижня
Індекс — 21766
За точність викладених фактів відповідальність несе автор
Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій
При передруку посилання на «Атомник України» обов'язкове

Свідоцтво про реєстрацію КВ №4480 від 21.08.2000 року
Газета віддрукована у ТОВ «МЕГА-ПОЛІГРАФ»: 04073, м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14.
Тираж 5000